

Paardenhoofdstel

Er hangt een paardenhoofdstel aan de muur,
En een zadel in een lege schuur,
Je vraagt waarom ik zo droevig tuur,
't Is dat paardenhoofdstel aan de muur.

'k Zie ook het ijzer wat ik daar op sloeg,
't Ijzer wat mijn pony droeg,
Een wollen deken in de schuur,
En een paardenhoofdstel aan de muur.

Hij was mijn trouwe vriend en gids ,
Wij waren steeds bij elkaar
Vaak in de stille nacht.
Ik sprak hem mijn vreugde en smart,
Hij hield begrijpend zijn kop,
Maar daar is nu een lege plek in mijn hart.

En zijn hoofdstel hangt nu aan de muur,
En zijn zadel doelloos in de schuur,
Ach vriend, ik ben wat overstuur,
't Is dat paardenhoofdstel aan de muur.